

[Behnke]

Interessen for det offentlige område blusser jo op med jævne mellemrum – typisk når der skal repareres eller købes en færge, hvor man ikke kan forstå, at ordren går til f.eks. et værft i Vesttyskland. Men det er efter vores mening en misforståelse, at vi skal kæmpe for at beholde den slags ordrer på danske virksomheder, hvis ikke de er i stand til at tilbyde den bedste kvalitet til den laveste pris. Danske virksomheder skal ikke have ordren, bare fordi de er danske virksomheder. Argumentet om, at det gælder om at bevare arbejdspladser, kan vi ikke se er noget godt argument, for hvis det bare gjaldt om at bevare danske arbejdspladser, kunne vi jo sætte folk til at tælle sandskorn. Det, det gælder om, er, at danske arbejdere og danske virksomheder laver det, de er bedst og billigst til, og så er vi faktisk i stand til at sælge det til alle de andre EF-lande.

Jeg har med interesse set på afsnittet om telekommunikationsudstyr, for vi er traditionelt i Danmark langt foran på mange områder inden for telekommunikationsudstyr. Alle er jo bekendt med, at Jydsk Telefon-Akts kraftigt har medvirket til at sætte de internationale standarder for digital transmission af telefonsamtaler osv. Jeg er sikker på, at med det høje kvalitetsniveau, vi har i Danmark, er vi i stand til med udgangspunkt i dette direktiv at få mange millionordrer til Danmark. At vi samtidig måske vil få fremstillet en enkelt kedel til Vestkraft i Holland, er så en del af det, vi alle sammen kan få ud af det indre marked og den fælles samhandel. Fremskridtspartiet kan anbefale direktivet.

Larsen-Ledet (RV):

Der er på det foreliggende grundlag fra dansk side givet udtryk for en vis betænkelighed vedrørende direktivforslaget. Man siger, at det er for bureaukratisk, og at der er for lange tidsfrister, og man stiller spørgsmålet, om private virksomheder skal kunne deltage.

Direktivforslaget skal nu nærmere granskes, men grundlæggende vil det efter radikal opfattelse være positivt med en stærkere konkurrence over grænserne. Det er en udfordring, som er inspirerende for alle medlemslande i EF. I den fagre ny verden bliver det sværere og sværere at hygge sig i smug. Alligevel skal de fælles regler jo selvfølgelig være administrerbare, vi skal kunne leve med dem. Det er det, vi vil kigge på i direktivforslaget.

Lysholm Christensen (KRF):

Denne redegørelse bygger som bekendt på Rådets direktivforslag om fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for områderne vand, energi og transport samt telekommunikation. Disse områder har hidtil været fritaget for den almindelige offentlige udbudspligt i henhold til EF-traktaten; dog var afgrænsede områder ikke fritaget. Dette direktivforslag er med til at realisere det indre marked i 1992.

Kristeligt Folkeparti anbefalede i sin tid at stemme for EF-pakken, og det gjorde vi med den klare begrundelse, at jo flere tekniske handelshindringer vi får fjernet, jo bedre er dansk erhvervsliv stillet, og jo flere kommer i arbejde.

Men det er klart, at konkurrencen er tosidig, og nogle gange vil danske arbejdsopgaver tilgå udenlandske konsortier, hvor det af hensyn til beskæftigelsen havde været bedst, at de var tilgået et dansk firma. Jeg har dog tiltro til, at danske virksomheder forstår at udnytte de nye muligheder og på denne måde får flere ordrer hjem, end de må afgive til udenlandske virksomheder.

Jeg vil med disse korte bemærkninger takke ministeren for redegørelsen.

Industriministeren (Nils Wilhjelms):

Det er karakteristisk for debatten, at stort set alle i grunden er positive over for det, som er direktivets indhold, nemlig at der inden for det meget store område, som hedder offentlige indkøb, gives mulighed for en mere fri konkurrence EF-landene imellem. Det mener jeg egentlig at stort set alle har sagt noget positivt om. Det er jo et område, hvor man kan sige at forbrugerne skal betale i den sidste ende, og vi ved, at konkurrence er et effektivt middel til at få skabt billigere priser.

Forholdet er jo, at mere end 80 pct. af offentlige indkøb, taget inden for EF-området som helhed, i dag er baseret på nationale leverandører. Det er en langt større procentdel end den, man kender inden for den normale, frie varehandel, og derfor minder dette område om, at der er nogle blokeringer på den ene og den anden måde, ikke så meget af industripolitisk karakter, men mere noget, man kan kalde rendyrket protektionisme. Derfor er det meget glædeligt, at vi nu langt om længe får fat i de mange direktiver, der har med offentlige indkøb at gøre. Det er helt klart en fordel for et lille og me-